

De Vrouwen van de Pinksterbeweging

Robert S. Liichow

Discernment Ministry International

Vertaling, voetnoten en plaatjes door M.V.

De ketterse Montanus¹ (2de eeuw n.C.) is de “vader” van de profetische beweging van zijn dagen. Hij was de eerste om vrouwen toe te laten tot een volle en gelijke participatie in de geestelijke bediening. Hij was vergezeld door twee vrouwelijke profetessen die samen met hem valse profeten bleken te zijn.

Van hun geestelijke voorvader adopteerden de vroege pioniers van de Pinksterbeweging de ketterse aard en voegden er nog aan toe, inbegrepen het toelaten van vrouwen in de bediening die in de Bijbel enkel gereserveerd wordt voor mannen.

Eén van de redenen voor het toelaten van vrouwen in de bediening, is de invloed van de heiligingsbeweging aan het begin van de 19de eeuw. Mensen die geloofden in het ketterse concept van het “tweede werk van genade”, d.w.z. volmaakte heiliging, leerden dat gezien zij tot de staat van perfectie waren gekomen, de vloek op de vrouw sinds de zondeval was verwijderd.

Charles Finney

Charles Finney, de pelagianist², promootte de rol van vrouwen in zijn samenkomsten. Finney is erg gerespecteerd onder de leden van de pinkster- en charismatische beweging, alhoewel zijn leer ver van orthodox was. Het volgende is slechts een gedeeltelijke lijst van enkele van de meest invloedrijke neo-Montanistische vrouwen uit het verleden en heden.

Mrs Cardale

Miss Emily Cardale

Maria Woodworth Etter

Agnes Ozman

Lucy Farrow

Miss Mable Smith

Rachel A. Sizelove

Florence L. Crawford

Miss Ivy Campbell

Jennie Evans

Aimee S. McPhearson

Kathryn Khulman

Mrs Cardale was lid van Edward Irvings gemeente in Engeland en op 30 april 1831 begon zij in “tongen” te spreken en te profeteren. Irving was onder de indruk en legde haar geen enkele beper-

¹ Montanisme, vroeg-christelijke religieuze beweging, veroorzaakt door Montanus, die ca. 156 in Klein-Azië in gezelschap van twee profetische vrouwen, Priscilla en Maximilla, optrad met een extatische en rigoristische prediking. Hij verkondigde dat weldra het nieuwe Jeruzalem en het duizendjarige rijk zouden aanbreken. Montanus meende dat in hem de H. Geest, de ‘Paracleet’, was gekomen. Het montanisme verbreidde zich tot in Rome en heeft zich, vnl. in Klein-Azië, weten te handhaven tot in de 6de eeuw. De invloedrijkste aanhanger ervan was Tertullianus. (Encarta 2002).

² Pelagianisme, theologische opvatting binnen de vroegchristelijke kerk genoemd naar de Britse monnik Pelagius, behelzende dat de mens vrij van erfzonde wordt geboren en dat hij met zijn eigen vrije wil kan kiezen ten goede of ten kwade. De ontkenning van de erfzonde (en van de daaruit voortvloeiende heilsnoodzakelijkheid van de doop) werd met name gehouden door Pelagius’ leerling Caelestius. Vooral de inzet van Aurelius Augustinus als bestrijder van deze opvatting leidde in 418 tot de definitieve veroordeling van het pelagianisme. Zie ook semipelagianisme. (Encarta 2002).

king op. Spoedig begon ook Mrs Cardales zuster Emily in tongen te spreken en te profeteren, en anderen volgden hen daarin. Het eindresultaat was dat Rev. Irving geëxcommuniceerd werd uit de Presbyteriaanse Kerk en hij vormde zijn eigen organisatie³. Hij werd uit zijn ambt gezet, niet zozeer voor zijn charismatisch extremisme, maar voor zijn onorthodoxe zienswijze over de natuur van Christus; zijn Christologie was aberrant (afwijkend). Inving's organisatie begon later het concept te promoten van herstelde profeten en apostelen. Irving geloofde ook dat tongen en profetie van goddelijke oorsprong waren. Zoals bij Montanus werd de rol van twee vrouwelijke profetessen evident, en dit stelde een voorbeeld dat zou herhaald worden over de komende jaren.

LOOSE THE WOMEN
In Pentecostalism's early years, it was not unusual to see women preaching, pastoring, and leading.
 By DAVID G. ROEBUCK

Maria Woodworth-Etter (1844-1924) is een van de meest mystieke van alle neo-Montanistische vrouwen. Zij was een rondreizende evangelist, een van de eerste vrouwen die deze rol op zich namen in Amerika en zij maakte deel uit van de heiligings/genezings-beweging. In de jaren 1880 was van haar bekend dat zij in trances ging en gedurende uren stokstijf stond, en soms dagen. Gedurende deze trance-tijden kwamen de mensen naar haar meetings en zouden miraculeus genezen of bekeerd worden. In 1890 zegt ze dat mensen de gave van de heilige Geest ontvingen met als begeleidend bewijs het spreken in tongen en dat zij hemelse visioenen zien. “De Heilige Geest was aanwezig met grote kracht, met gaven, tekenen en visioenen als gevolg van handoplegging. Er waren zichtbare tekenen van licht en heerlijkheid op de kansel, en door sommigen in de vergadering door het natuurlijke oog gezien” (Signs & Wonders, Harrison House, p.150-151). Maria Woodworth-Etter is mogelijk de bron voor vele van de aberrante doctrines die opgerakeld werden

door de “New Order of the Latter Rain” in de late jaren 1940. Zij beoefende de handoplegging voor genezingen, bevrijdde mensen van demonen, en deelde geestelijke gaven uit. Grandioze genezingen vonden zagezegd plaats in haar meetings, inbegrepen het opstaan uit de doden bij sommige gelegenheden. “Zuster Etter” stichtte twaalf kerken en stelde twaalf bedienaars aan tot pastor voor deze kerken. In 1918 bouwde ze de “Woodworth-Etter Tabernacle” (erg bescheiden, niet?) in Indianapolis waarin zij diende als pastor tot aan haar dood. Zij moet aanzien worden als de “moeder” van de hedendaagse “tekenen & wonderen”-beweging.

Agnes Ozman (1870-1937) was een vrouwelijke student aan de “Charles Fox Parham’s Bible School” in Topeka Kansas. In 1901 maakte zij pinkster-geschiedenis door het eerste lid te zijn van deze Bijbelschool die in tongen sprak. Wanneer zij de “gave” kreeg kon zij naar verluidt drie dagen geen woord Engels spreken! Velen crediteren haar ervaring als de eerste vloed van geestelijke gaven die aan de Kerk gegeven werden, maar een zorgvuldige studie van de kerkgeschiedenis bewijst dat mensen reeds eerder in tongen spraken via de meetings van “Zuster Etter”, zo’n 11 jaar vroeger dan Agnes Ozmans ervaring. Echter, het waren een zwarte man en vrouw, genaamd William Seymour en Lucy Farrow, die studenten waren aan Parhams Bijbelschool die deze nieuwe ervaring meenamen naar Los Angeles, en in “Azusa street” werd dan de neo-Pinksterbeweging geboren.

De vrouwen van de Azusa “Opwekking”

Eén aspect van de grote verbreiding van het Pentecostalisme is de belangrijke rol die vrouwen speelden bij de opstart en de wereldomvattende promotie ervan. De geschiedenis toont ons dat het

³ Irving, Edward (1792–1834), Schots gereformeerd predikant, werd om zijn afwijkende opvattingen afgezet (1831) waarna hij een hoofdrol speelde bij de stichting van de Katholiek Apostolische Kerk (zie Apostolischen). Naar hem heten de Apostolischen ook wel Irvingianen. (Encarta 2002).

de Cardale-zusters waren die Edward Irving overtuigden van de waarde van hun gaven. Dat het Maria Woodworth-Etter was die het concept van spreken in tongen verbreidde en deze gave overbracht via handoplegging.

De Azusa opwekking (revival) bewees hiervan niet te verschillen. Aanhangers van de Pinksterbeweging spreken altijd van William Seymour maar hebben dikwijls de essentiële rol voorbij gezien van vrouwen in het promoten van de manifestaties van Azusa.

William Seymour

Op de “Apostolic Faith Mission” in “Azusa Street” waren van de twaalf oudsten (*presbutèroi*) zes een vrouw: Jennie Evans Moore, Sister Prince, Mrs G.W. Evans, Clara Lum, Phoebe Sargent, Florence L. Crawford. In het historische Israël waren de oudsten altijd mannen. Deze inzetting werd overgenomen in de Kerk (1Tim 1:1-3; Titus 1:6). Deze vrouwelijke oudsten hadden gelijke verantwoordelijkheid voor het examineren en aanstellen van kandidaten voor zendingswerk. Ik wil hiermee maar zeggen dat van bij de aanvang het Azusa-werk zich buiten Gods orde stelde van de kerkbediening

Hieronder enkele van deze vrouwen

Lucy Farrow⁴ “werd een sleutelfiguur bij het uitgieten van de Heilige Geest in Azusa Street ... Zij ontving de doop van de Heilige Geest onder Parhams bediening ... Lucy Farrow was al erg succesvol in het leiden van mensen tot de doop in de Heilige Geest door handoplegging” (Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements, Stanley Burgess, Zondervan P. H., 1995, pg. 894).

Miss Mable Smith kwam in 1906 in Chicago met een team van Azusa waar zij de boodschap van Azusa bracht.

Rachel A. Sizelove kwam in 1907 in Springfield Missouri nadat haar de handen waren opgelegd om haar te ordineren. Springfield werd later de thuishaven van de Assemblies of God Pinksterdenominatie⁵.

Florence L. Crawford verkondigde de Pinksterboodschap in 1906 in het Californische gebied. Zij werd erg prominent door haar opwekkingskomsten.

⁴ In 1903 trok William Seymour naar Houston, Texas, op zoek naar zijn familie. Daar ging hij naar een kleine “Holiness church” geleid door een zwarte vrouw, Lucy Farrow, die hem spoedig in contact bracht met Charles Fox Parham.

Parham was een Holiness-leraar onder wiens bediening een student in tongen (*glossolalia*) had gesproken, twee jaar eerder. Voor Parham was dit het “bijbelse bewijs” van de doop in de Heilige Geest. Toen hij een bijbelschool stichtte om discipelen te trainen in zijn “Apostolisch Geloof”, drong Farrow bij Seymour aan om te komen. (www.christianitytoday.com).

Links afgebeeld: Charles Fox Parham

⁵ Het zusterkerkgenootschap van de VPE (Verenigde Pinkster Evangeliekerken) in de VS, de Assemblies of God, bestaat ruim 90 jaar. Het is één van de kerkgenootschappen dat is ontstaan vanuit de opwekking in de Azusa Street in Los Angeles in het begin van de 20ste eeuw. Door de jaren heen heeft dit kerkgenootschap enorme groei doorgemaakt in eigen land en is vanuit haar nadruk op wereldzending medeveroorzaker geweest van een explosieve groei van de Pinksterbeweging in de hele wereld. (VPE).

Miss Ivey Campbell hield in 1906 meetings in Ohio, na haar Azusa ervaring.

Jennie Evans huwde met William Seymour. Zij was een van de zeven mensen die de “Pinksterzegen” ontvingen in een huis aan Asberry Street vooralleer ze verhuisde naar de Azusa locatie.

Andere belangrijke Neo-Montanistische vrouwen

Aimee Semple McPherson is zonder twijfel de meest controversiële van alle pinkstervrouwen. Zij werd gedoopt in 1907 en spoedig ging ze met haar man naar China, waar hij stierf. Ze kwam in de VS terug een reisde als evangelist. In 1919 vestigde zij zich in Los Angeles waar zij de Angelus Tempel bouwde. Zij diende als pastor van de tempel tot aan haar dood in 1944. Zij is controversieel omdat zij haar eigen kidnapping fingeerde om een overspelige affaire te kunnen voortzetten in 1926. Tijdens de verontwaardigende reacties tegen haar over deze affaire stichtte ze “The Internationale Church of the Foursquare Gospel”, die later opging in een grote Pinkster-denominatie. De Foursquare-denominatie bestaat tot op vandaag⁶. “Sister Aimee” stierf aan een barbituraat-overdosis in 1944.

Kathryn Kuhlman was een van de meer flamboyante vrouwelijke bedienaars in recente tijden. Ze werd bekend voor haar golvende kleren en dramatische bewegingen en toespraken. Ze begon haar bediening in 1923 en stierf aan een hartstilstand in 1976. Zij was bekend als genezingsevangelist en leraar. Ze was een aangestelde bedenaar onder de “Evangelical Church Alliance” en zij stichtte de “Denver Revival Tabernacle” waar zij diende als pastor tot 1938. In die tijd werd ze verliefd op een

gehuwde man, die van zijn vrouw scheidde om met Kathryn te trouwen. Later scheidde Kathryn van hem omdat het schandaal dit huwelijk aanviel en zij haar bediening moest stoppen. Zij was een nationale radiopredikant en wordt herdacht als een leidend figuur in de “Charismatic Renewal Movement” (Charismatische Vernieuwings Beweging). Benny Hinn bezoekt haar mausoleum om op tijd en stond zijn “zalving te herladen” en hij houdt zijn diensten op de exact zelfde manier als Kathryn Kuhlman deed.

Benny Hinn

(De informatie hierboven werd voornamelijk betrokken uit de “Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements”, Zondervan Publishers, 1995 editie.)

Vrouwen die belangrijke bedieningsposities bekleden in de Charismatische beweging vandaag

Myrtle D. Beall
Marilyn Hickey

⁶ Als de “International Church of the Foursquare Gospel”, afgekort ICFG. (<http://www.foursquare.org/>).

Iverna Thompkins
Roxanna Brant
Daisy Osborn
Agnes Sanford
Ruther Carter Stapleton
Gloria Copeland
Annette Capps
Jan Crouch
Tammy Bakker
Joyce Myers

Pastor Myrtle D. Beall

Daisy Osborne

Gloria Copeland
met haar man Kenneth

Anette Capps

Jan Crouch
met haar man Paul

Tammy Bakker

Joyce Meyer

Marilyn Hickey

Het is een historisch feit dat het ontstaan van de Pinksterbeweging én de verbreiding ervan, te wijten is aan de activiteiten van vrouwen. De vraag is: zal God mensen zegenen en gebruiken die in directe overtreding met Zijn Woord handelen? Als vrouwen niet door God bekrachtigd zijn om als oudsten en pastors te dienen, kan er dan een ware zegen uit hen voortkomen? Veel van de huidige heersende dwalingen in de Charismatische beweging kunnen direct toegeschreven worden aan de activiteiten van vrouwen die zich in die kringen bevinden.

<http://www.discernment.org/articles/womenof.htm>

KETTERIJ doet dwalen - WAARHEID doet pijn

PRAGMATISME versus GELOOF

**Pragmatisme zegt: “Als het werkt, dan zal ik het accepteren en geloven”
Geloof zegt: “Wat ik aanneem en geloof is geheel gebaseerd op Gods Woord, de Bijbel”**

FUNDAMENTELE WET

**Wij moeten nooit toelaten dat onze ervaringen het Woord van God gaan uitleggen,
maar in plaats daarvan, moet het Woord van God onze ervaringen gaan beheersen**

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm